

afb. 8. Vele mensen mogen graag in Het Park picknicken. (foto Els Zweerink, 2008)

uitvoerbaar zijn en voor een lange periode –met het geringe budget dat er voor is– kunnen worden onderhouden. Ten vierde is er de lastige kwestie dat Het Park steeds geïsoleerder is komen te liggen van de binnenstad. Het Park werd in de negentiende eeuw buiten het dichtbebouwde centrum aangelegd, maar het was via de landelijke Westzeedijk goed bereikbaar. Daarnaast lag het pal naast de nieuwe bebouwing van het Eerste en Tweede

Nieuwe Werk. De Westzeedijk is echter veranderd in een barrière tussen park en stad. Het is een drukke verkeersweg en bovendien is de Westzeedijk na de watersnoodramp in 1953 zodanig opgehoogd dat er geen visuele relatie meer is tussen Het Park en de stad. Voorts heeft het in de jaren zestig en zeventig van de twintigste eeuw gebouwde Dijkzigt-ziekenhuis de toegankelijkheid van Het Park ernstig verslechterd. Naast de geïsoleerde lig-